

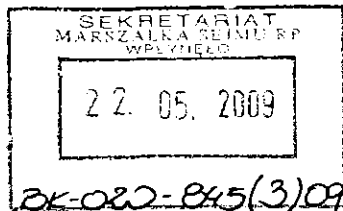
KRAJOWA IZBA
RADCÓW PRAWNYCH

00-478 Warszawa • Aleje Ujazdowskie 18 lok. 4
tel./fax: 022 622 05 88, 622 84 28;33 • e-mail: kirp@kirp.pl • NIP: 526-10-43-011

Do druku nr 1925

L. dz. 9593 /OBSiL/2009

Warszawa, 20 maja 2009 r.

**Szanowny Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Marszałku!

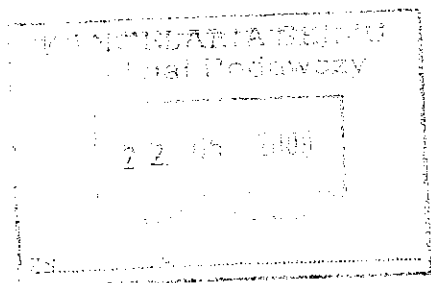
W nawiązaniu do przesłanego Krajowej Radzie Radców Prawnych w ramach konsultacji społecznych projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 1925)

- w załączeniu przekazuję opinię do projektu opracowaną w ramach Ośrodka Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych.

Z poważaniem

Wiceprezes
Krajowej Rady Radców Prawnych

Dariusz Sałajewski

Lublin, dnia 19 maja 2009 r.

Radca prawny dr Przemysław Telenga,
adiunkt w Katedrze Postępowania Cywilnego
i Międzynarodowego Prawa Handlowego WPiA UMCS

Kilka uwag do projektu Ministra Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej ustawy o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw oraz rozporządzeń wykonawczych

Druk sejmowy nr 1925

1. Brak zastrzeżeń do rozporządzeń wykonawczych załączonych do projektu ustawy. Jeden z projektów tych rozporządzeń, tj. w sprawie określenia wzoru oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania osoby fizycznej ubiegającej się o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego, realizuje postulat zgłoszony przez KRRP w opinii do projektu sporządzonej dnia 31.08.2008 r. przez dr Joannę Bodio i dr Przemysława Telengę (por. uzasadnienie projektu ustawy druk sejmowy nr 1925, s. 27-28).
2. Najpoważniejsze zastrzeżenia budzi zmiana **art. 117³ § 2 k.p.c.** w stosunku do treści projektu ustawy opiniowanego przez KRRP. Zamiast proponowanego uprzednio terminu dwutygodniowego do wyznaczenia pełnomocnika przez właściwą okręgową radę adwokacką lub radę okręgowej izby radców prawnych, obecnie proponuje się termin tygodniowy. Dochowanie tego terminu nie jest realne, gdyż celem ustanowienia pełnomocnika należy ustalić, czy przede wszystkim z przyczyn faktycznych (np. choroba pełnomocnika, zaplanowany długi wyjazd zagraniczny w sprawach służbowych lub osobistych). Należy zaproponować powrót do pierwotnej redakcji przepisu, który stanowił, że pełnomocnik powinien być wyznaczony **niezwłocznie**, nie później niż w terminie dwutygodniowym. Ostatecznie, w razie wątpliwości, można zaproponować rozwiązanie aby poprzestać na sformułowaniu „niezwłocznie”, które najlepiej oddaje przecież intencje ustawodawcy.

3. Trudno podzielić zastrzeżenia co do zaproponowanych w toku konsultacji społecznych w opinii do projektu sporządzonej dnia 31.08.2008 r. przez dr Joannę Bodio i dr Przemysława Telengę, w zakresie w jakim autorzy opinii proponowali utrzymanie skuteczności umocowania pełnomocnikom ustanowionym z urzędu i występującym przed sądem II instancji do sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej. Celem proponowanych zmian wyrażonych w tej opinii, było uniknięcie nieuzasadnionej przewlekłości postępowania, zarówno z przyczyn prawnych (nowe postępowanie w przedmiocie ustanowienia pełnomocnika z urzędu), jak i faktycznych (ewentualnie, jeżeli strona nie wskaże we wniosku dotychczasowego pełnomocnika, powstanie konieczność zapoznawania się z materiałem procesowym sprawy przez nowego pełnomocnika). Nie powinno budzić wątpliwości, że pełnomocnik ustanowiony w II instancji i zastępujący stronę jest zasadniczo najodpowiedniejszą osobą do sporządzenia skargi kasacyjnej lub opinii o niecelowości jej sporządzenia. Orzeczenie powołane w uzasadnieniu projektu ustawy druk sejmowy nr 1925, s. 26 znane była autorom opinii. Orzeczenie to mimo jego rangi i ważnej argumentacji powołanej w uzasadnieniu nie jest bezdyskusyjne, czego dowodzą uprzednie odmienne rozstrzygnięcia zwykłych składów orzekających Sądu Najwyższego oraz zgłoszone zdania odrębne Sędziów Sądu Najwyższego do tej uchwały. Ustawodawca władny jest tworząc wyraźną normę prawną zawartą w przepisie odmiennie unormować zagadnienie skuteczności pełnomocnictwa procesowego.

Dr Przemysław Telenga